

ښځه داقتصادي ښکیلاک په منگلوکي

لیکوال: حبیب الله غمخور



تر هر څه وړاندي دښځې ستر، پاک او سپېڅلی مقام ته د درناوی او احترام سر په ټیټه ولسره دښځو دنړيوال پيوستون د نيکمرغي ورځي په مناسبت په گران افغانستان او له هغه نه بهر ټولو افغانی ميندو او خویندو ته دمباره کيو او نيکو هيلو په څرگندولو سره هيله مند يم چي ډير ژر زموږ کړېدلي او ازورېدلي ميندي او خویندي له دغو خواريو او رېرونو څخه خلاصي، د عفت او انسانيت په فضاکي خپل انساني ژوند ته دوام ورکړي، سالم اولادونه وروزي او د ټولني په سياسي فرهنگي او ټولنيز ژوند کي دا اجتماعي عدالت پر بنياد برابره او گډه برخه واخلي.

په بشري ټولنه کي هر هغه څه چي دانسان پر ژوند تاثیر بندي او ياد هغه سره په شکل داشکالو تړاو لري مهم دي او هريو خپل ځاي او رول لري، خو اقتصاد او پوهه دانسانانو په ژوند کي ټاکونکي او حياتي ارزښت لري.

د بېلگي په توگه په هغه ټولنه کي چي دوگړو د ژوند سطحه يې له اقتصادي پلوه او چته او پرمخ تللي وي او له بلي خوا يې اکثريت وگړي د سواد او پوهي دنعمت نه برخمن وي نو هلته خلک بسيا او مرفع ژوند لري او دزيات شمير آزاديو او اجتماعي عدالت له نعمتونه برخمن وي..

پوهه او اقتصاد سره تړلي او يود بل لازم او ملزوم دي، يوه ټولنه هغه وخت داقتصادي پرمختگ پر لوردرومي کله چي يې ولس د پوهي او معرفت سره علاقه ولري او پدې گانه ځان سمبال کړي. که څه هم پوهه د تجربې محصول ده خو همدا پوهه ده چي دنورو تجربو بولاره پرانيزي، د پوهي په برکت د يوې ټولني خلک ځانونه داقتصادي استثمار او ټولنيزو بې عدالتيو څخه خلاصوي سي.

په هغو ټولنو کي چي د پوهي او معرفت ځاي جحالت نيولی وي خلک يې شاته پاته ژوند لري او تل د بل ترسياسي او اقتصادي سلطې لاندې ژوند کوي.

انسانانو د بشري ټولنو د تکامل مختلفي مرحلې شاته پرې ايښي دي، دانسان پوسيله پر انسان د ظلم او دهغه له قوت، انرژي او استعداد نه د بل چا لخوا د ځان په گټه استفاده د غلامی له دورې نه راپيل شوه. په فيوډالي ټولنه او دهغې په نس کي بيا رازېرېدلي بورژوازي مناسبات، دواړه انسانان زبېښی، خو په هراقتصادي نظام کي دهغه نظام د خصوصياتو پر بنياد داکار سرته رسېږي. سرمايداري ټولنه چي دنورو ټولنيزو نظامونو په پرتله پرمخ تللي اقتصادي، سياسي، اجتماعي او فرهنگي جوړښتونه او اړېکي لري دخپل پيدا ايښت نه بيا تر اوسه د تکامل مختلف مراحل تيروي. دپانگوالي ټولنيز مناسبات د فيوډالي نظام په تناسب دولسو نو او خوارو انسانانو په مقابل کي د ظلم، استثمار، ښکیلاک، زبېښاک ډير مغلق او پېچلي اصول او ميتودونه له ځان سره راوړي او په مختلفو بنو ديلا بېلو ميتودو او رويشونه په استفادې سره دخپل واک د ساتلو لپاره تلابن کوي. د همدغو پېچلو اقتصادي منا

سياتو او سياسي مناسباتو پر اساس پانگوال دکارگرانو او مزدورانو له استعداد او انرژي نه په ظالمانه او غير عادلانه بڼه استفاده کوي ترڅو زياته سرمايي پلاس راوړي.

د ۱۹۰۷ پېړۍ په لومړيو کي د سرمايدارانو بې عدالتۍ، استثمار او دکارناوړه شرايطو کارگران او کارمندان مجبور کړه چي دفابريکو دخاوندانو پر خلاف د اعتراض دغونه پورته کړي هغه وخت دکارگرانو سره ډير ظالمانه او له انساني کرامت نه ليري برخورد کيده، يعنې د ډير اوستونځمن کار په مقابل کي لږ معاش ورکول کيده، دکار شرايط او دکار چاپيريال يې دومره نامناسب و چي د ډيري لږې مودې کارکولو نه وروسته کارگرانو دکار تواناي دلاسه ورکوله.

بنځي چي د بشري ټولني دوگرو تر نيمايي زيات جوړوي د بشري تاريخ کي يې تر نارينه وزيات د ظلم او تيري دروند بار پراوړو اخيستۍ دي. هغوي تل دکار فرما د ناوړه او غير انساني سلوک او شخصي حوسونو سره لاس په گريوان وي، هغوي ته له يوې خوا تر نارينه وو لږ معاش ورکول کېده او د بلي خوا يې دکار شرايط او چاپيريال ددوي لپاره زورونکي او د تحمل وړه نه وه.

له نن څخه ۱۵۱ کاله پخوا په ۱۸۵۷ ز کال د مارچ دمياشتي په اتمه نيټه د نيو يارک د ښار داوډلو دفابريکو بنځينه کارگرانو دکار د شرايطو د ښه کېدو، دکار دوخت دکمښت او معاش دزياتوالي په خاطر ديوسترايون په طرح کي دامريکا دمتحده ايالاتو دنيويارک ښار واټنونه راووتلي، او دفابريکو دخاوندانو پر خلاف يې دخپل انساني حق غوښتلو داعتراض دغ پورته کړ؛ ددوي داگوت نيونه او حق غوښتنه دپانگوالو لپاره دخطر زنگ او داحرکت يې ددموکراسي او آزادي ترلاسه کېدو پيل وباله، ځکه خو ددغه انساني حرکت دخفه کېدو لپاره لاس پکار شول او پرې دفاع بنځينه کارگرانو يې مرگوني گزارونه وکړه. دفابريکو دخاوندانو او حاکمانو دغه ظالمانه او غير انساني کړنو دکارگرانو او تر ظلم لاندې خلکو غوښته نوره هم راوپارول او دکارگرانو په زړونو کي دپانگوالو سره دنفرت داوړلمې نوري هم شعلوري شوې.

ددې تاريخي او نه هيريديونکۍ ورځي د ترڅي خاطرې په ياد په (۱۹۰۸، ۱۹۰۷، او ۱۹۰۹) زکلو کښي په نيو يارک او دنړۍ په يوشمير نورو هيوادو کي تر ظلم او ستم لاندې خلکو لخوا ياد غونډي جوړي شوې، پدې غونډو او لاريونو کي هم تر هر چا دبنځينه کارگرانو ونډه زياته وه.

په نړۍ کي سياسي سازمانو او اجتماعي عدالت پلوه ټولنو ډيرله پسي تلابنونو او مبارزو په پايله کښي د يوشمير هيوادو وغيرتي بنځي پردې بريالي سوې چې پانگوال د زمان غوښتونو، عدالت او انصاف ته سر ټيټ کړي. په ۱۹۱۰ ز کال د ډنمارک پلازمېني دکوپنهاگن په ښار کي دنړۍ دسوسيا ليستو بنځو دوه هم نړيوال کنفرانس د (۱۷) هيوادو نه دراغلو ((۱۰۰)) تنو بنځينه نماينده گانو په گډون جوړ سو، دهمدې نړيوال کنفرانس په وروستۍ ورځ د المان پيژندل شوې سياسي څيري اغلي "کلارا زيتکين" لخوا دغونډي برخه والو ته وړانديز وشو چې د ۱۸۵۷ ز کال دنيويارک دښار دنساجي دفابريکو دبنځينه کارگرانو دتاريخي غونډي اوله هغوي سره د وخت دحاکمانو دوحيثيانه چلند دقربانيا نو دخاطري د ياد ژوندی ساتلو په خاطر دي دا ورځ (د مارچ اتمه) دبنځو دنړۍ وال پيوستون دورځي په نامه ونومول شي او پدې ورځ دي دنړۍ دبنځو سره دملا تر او د هغوي د انساني او طبعي حقوقو د دفاع په خاطر غونډي او کنفرانسونه جوړي شي. له هغې ورځې نه چې پدغه نړيوال کنفرانس کي دا اغلي ((کلارا زيتکين)) دا وړانديز ومنل سو د دنړدي ((۱۰۰)) کاله کيږي چې دنړۍ په مختلفو هيوادو کښي ددې تاريخي او نه هېرېدونکۍ وياړلي ورځې لمانځنه کيږي.

په ۱۹۱۱ ز کال دلمري ځل لپاره دمارچ په اتمه په المان، اطريش، سويس او ډنمارک کي دبنځو دنړۍ وال پيوستون په نامه غونډي جوړي او لاريونونه وشول. پدغو غونډو کښي بنځو په انتخاباتو کي درا يې ورکولو، کار، ښوني، تحصيل او مسلک دانتخاب حق ترلاسه کېدو او دهيوادو په قوانينو کي دبنځو دمسلمو او طبعي حقوقو د دفاع اودموکراسۍ دپلي کيدو په گټه دتغيراتو د راوستو، په سياسي، اقتصادي، فرهنگي او ټولنيزو چارو کښي دنارينه و سره د برابر حق غوښتنې او وړانديزونه مطرح سول.

په (۱۹۱۵، ۱۹۱۲) کلنو کي، هغه وخت چي لا دلمري نړۍ والي جگړي داوړلو کي پورته کيدل دنړۍ په گوت گوت کي ((بنځي دجگړې مخالفې دي)) تر شعار لاندې دمارچ داتمي ورځي په مناسبت شانداره غونډي او کنفرانسونه جوړ شوه. پدې غونډو او کنفرانسو کي بنځو دجگړې دسمدستي دبنديدو، په سوله، دوستۍ او دهيوادونو ترمنځ متقابل احترام په مناسباتو کي ژوند ته نړۍ وال راوبلل، په جگړه کښي دبنکيلو هيوادو د رهبرانو څخه ئې په کلکه دجنگ د ختم غوښتنه وکړه.

بنځو د اوږدو مبارزو، تلابنونو او قربانيو په پايله کښي دلمري ځل لپاره دنيوزيلاندي پارلماني ټاکنو کي درا يې ورکولو حق ترلاسه کړ، دا حق داستراليا، فنلنډ او ناروي بنځو تر لومړۍ نړۍ والي جگړې مخکي ترلاسه کړي و. مگر دپخواني شوروي اتحاد بنځو په ۱۹۱۷، دفدرالي المان په ۱۹۱۸، دانگلستان په ۱۹۱۹، دامريکا دمتحده ايالاتو په ۱۹۲۰، دافغانستان بنځو په ۱۹۳۴ ز کال، د ايتاليا او فرانسې بنځو دا حق تر دوهمې نړۍ والي جگړې وروسته او په يمن کښي يې په ۲۰۰۳ ز کال ترلاسه کړ، مگر په سعودي عربستان کي چي د عدالت او برابري خبري کوي تر ۲۰۰۵ ز کال پوري حتي دښار والۍ په ټاکنو کي هم بنځو ته دگډون حق ندی ورکړه شوی. جالبه او دردونکې خو لا دا چي تر اوسه په سعودي عربستان کي بنځه دموتير چلولو حق نلري، په مصر کي دهمدې روان ۲۰۰۸ کال دمارچ په لومړي ورځ يوه ۲۳ کلنه پېغله دخلکو دنکاح د تر لودو حق په ترلاسه کېدو باندي بريالی سوه.

ديادولو و پرځيره داده چې تر اوسه لا دنړۍ په يوزيات شمير هيوادو کښي ښځي دولتي ارگانو او شوراگانو ته دځان لخوا داستازي دټاکلو څخه پداسې حال کښي محرومي دي چې دهغو هيوادو دنفوسو شمير پوره نيمایي او يا هم تر هغه زيات وگړي ښځي دي زموږ په هيواد کښي هم کله چې په اساسي قانون کښي ښځو ته په ټاکنو کښي د حق ورکولو مسأله مطرح شوه ، يوشمير بنسټپالو او دموکراسۍ مخالفو کسانو لخوا ښځو ته دنارينه وسره د برابر حق ورکولو پر خلاف مخالفت وکړ ، چې له نېکه مرغه کوم ځاي يې ونه نيوی ، د (۱۹۲۳) د اساسي قانون د تصويب نه راپدې خوا ښځي کولاي سي دافغانستان پارلمان ته ځان کانديد او بل چاته رايه ورکړي ، افغانستان په نړۍ کي يو له هغو هيوادو څخه و چې ښځي دوزارت مقام تر لاسه کړي ، دبېلگې په توگه د زوروي نظام په ټوله دوران کي ښځي ته دوزارت مقام ونه رسېد ، يوازي دپوتين د حاکميت په ورستيو کي دو يادرنځو دا امکان تر لاسه کړ چې دوزارت او يا هغه معادل مقام کي دنده تر سره کړي . د يادولو وړ ده په ۱۹۹۲ کال کله چې په پاکستان او ايران کي جوړ سوو تنظيمو دولتي واگي تر لاسه کړي افغانۍ ښځي له دي انساني اوروا حق نه محرومي سوې ، له نيکه مرغه دغې توري دورې ډير دوام ونکړ ، دطالبانو د حاکميت په نسکورېدو سره دملگرو ملتو او نړيوالو سازمانو دغو بنسټنو او فشارو په وجه افغانۍ ښځو ته په پارلماني ټاکنو دولتي ادارو او نورو ټولنو سازمانو کي دگډ کار حق ورکړه سو ، او داساس قانون په " ۲۲ " ماده کي واضح راغلل چې : دافغانستان داتباعو تر منځ هر راز تبعيض او امتياز منع دی . دافغانستان اتباع دقانون په وړاندي مساوي حقوق او مکلفيتونه لري ، او دهمدي قانون دوويشتمې " مادې په يو جز کي راغلي : دولت دانسان دآزادۍ او کرامت په درناوي او ساتنه مکلف دی .

په نړۍ کي افغانستان لومړی هيواد دی چې دښځو ځانگړی سياسي گوند په قانوني بڼه فعاليت پيل کړ . له بده مرغه تر اوسه دنړۍ په گوټ گوټ کښي ښځو ته هغه حقوقو چې دبشر د حقوقو دا اعلاميې په ۱۸ ، ۱۹ ، او ۲۷ مادو کښي څرگند بيان شوي نه دي ورکړه شوي او نه هم د ۱۹۸۴ زکال د دسامبر د ((لسمي)) دنښځي توهين تحقير او غير انساني مجازاتو ضد کنوانسين ، دملگرو ملتو د سازمان د ۱۹۷۹ ، ۱۹۷۵ زکال دنځو سره دهر ډول تبعيض ، تحقير او تيري پر خلاف پريکړه ليکونو کښي درج شويو ټکوته دولتي چارواکو پاملرنه نده کړې . او نه هم ښځو ته بيله هر ډول تبعيض نه دټولني په اقتصادي ، اجتماعي ، سياسي او فرهنگي ژوند کي دفعال گډون امکانات برابرې شويدي . که رښتيا وويل شي دنړۍ په اکثريت هيوادو کښي ښځو ته د حق ورکولو څخه عجيب او غريب تعبيرونه کيږي . ايا دا ظالمانه نده چې نارينه او ښځو دواړو ته دانسان خطاب کيږي ، په قوانينو کښي يو شان مسؤليت او مکلفيت لري ، مگر کله چې دصلاحيت ، برابري او حقوقو خبره راشي بيا ښځو ته ددومي درجې انسان مقام ورکول کيږي ؟ اويا په ډيرو وختو کي دبرابري گناه په مقابل کي ښځي ته تر نارينه لويه جزا ورکول کيږي ؟

دنړۍ دعلمي او تخنيکي پرمختگ سره يوځاي تر اوسه ښځو ته دا شرايط ندي برابر شوي او هغوي ته دا حق او آزادي چانده ورکړې چې دهغو په رڼاکي وکولاي شي ښځي له دغه زړه بوږنوونکو شرايطو ، اجتماعي ناخوالو او بې عدالتۍ نه نجات ومومي . دتاسف وړ خبره ده چې دنځو په مقابل کي دهر ډول تبعيض سره دمخالفت کنوانسيون چې په ۱۹۷۹ کي تصوب شو تر اوسه دنړۍ ((۱۷۹)) هيوادو چې دملگرو ملتو د سازمان غړيتوب هم لري ندي لاسليک کړي ، او يوازي د ۹۸ هيوادو لخوا لاسليک شوي دي .

په ۲۰۰۵ کال دنومبر په ۲۸ نيټه دلومړی ځل لپاره ايراني ښځو سپورتي لوبغاړي ته چې هلته نارينه هم ناست وه هغه وخت اجازه پيدا کړه چې دتهران دنبار دآرارت په سپورتي لوبغاړي کښي دايدزدناروغی سره دمبارزي پرضد تبليغ لپاره دفتيال دبازيو سيالي جوړه شوې وه . په ايران کښي ښځي دخپل انساني حق او آزادي دترلاسه کيدو په خاطر هر هره ورځ قرباني ورکوي ، او دولتي چارواکو لخوا په ډير بي رحمانه ډول په زندانو کي شکنجه کيږي . ايراني اخوندان نور وروته دعدالت او انصاف تبليغ کوی خو خپله ئې دالوي او ارت ايران دبي دفاع هغو ايرانيانو او په ځانگړې توگه ښځو باندي چې دټولنيزو ازاديو طرفداروي په يوه تنگ ، تور او تاريخ زندان بدل سوې دي . هلته څوک دا اعتراض رغ نسي پورته کولاي ، دعدالت ځاي د اخوندانو بي بنسټه او دټولنيز عدالت نه ليري فتواگانو نيولي دي . دبشر د حقوقو ددفاع د سازمان زياتي بي گناه ښي په اخوندي زندانو کي دوحشت او هر ډول تيريولاندي شپې سبا کوي . د ۲۰۰۷ کال دمارچ په ۴ نيټه دبشر د حقوقو دمدافع سازمان ۳۸ نه تر ۵۰ تنو ښځو دايران دستري محکمې مخته دنځو دحقه حقوقو ددفاع په خاطر سوله ايزه مظاهره کول چې دايراني اخوندانو دا عدالت دفرشتو لخوا دايران داساسي قانون د ((۲۷)) مادې خلاف زنداني شوي . له دغو زندانيانو سره دامنيتي چارواکو لخوا ناوړه سلوک ښځي وهڅولي چې دتهران دنبارو اتونو ته راووزي او د زنداني شويو ښځو سره دانساني سلوک او دهغوي دبي قيد او شرط خلاصون غوښتنه وکړي . اخبار روز ، ۵ مارچ ۲۰۰۷

له بدمرغه دتاريخ په اوږدو کي دنځو پير انساني اوروا حقو قويه مختلفو بڼو او بڼانو تيري سوې ، په ځينو هيوادو کي ښځه له ميراث نه محرومه شوې او په ځينو کي بيا دوهمه يا دريمه برخه ورکول کيږي . په ډيرو هيوادو کي د مذهبي او دوديزو مناسباتو پراساس دنځي ژوند په ميره پوري داسي تړل سوې دي . کله چې ميره يې مړ شي ددغه دوديز مکلفيت په منلو سره چې بايد ښځه ترمرگه په همدغه کور کي ناسته اوسي ، که ئې زړه غواړي يانه مجبوره او مکلفه ده دميره ورور او يا دهغه بل کوم نږدې خپل که هغه ماشوم هم وي اويا سپينږنې ميره کړي . دنځي نظر نه تنها داچي دهغې دسرنويشت په ټاکلو کي نه غوښتل کيږي همدا ډول دانتخاب حق هم نه ورکول کيږي ، دنځو سره دغلام په څير برخورد دنړۍ په زيات شمير هيوادو کي دوديزه بڼه اخيستې ده . له بدمرغه يوشمير دغو ظلمونو او ناروا کارو ته اسلامي بڼه ورکوي او دځان لپاره روايتونه تراشي ، پداسي حال کي چې دا کار پخپله له اسلام او اسلاميت سره

خیانت او جفاده ، ځکه د اسلام مقدس دین په هر څه کې تعدل ته ښه ویلی ، نارینه او ښځه پسله هغه چې نکاح وکړی یو بل ته یوشان مسولیتونه لري خو اوس چې یې گورو نارنه خپل ځانته له ځانه د اسلام په نامه تر ښځه ډیر حق غوښتونکي او اخیستونکي دی ، د پلگې په توگه که یو آیات شرف او یا حدیث د ښځې لخوا نارینه (مېړه) ته د درناوی په خاطر ویل سوی او یا نازل سوی دی نو هرو مرو بل د نارینه لخوا د ښځې مقام او حیثیت ته د درناوی په خاطر سته . د ايو شمېر کسان دي چې دخپلو شخصي گټو او خواهشاتو لپاره يي اسلام دنړيوالو په ذهنيتونو کې ((ببو)) يعنې بلا معرفي کړې ، کله داسي نده ، د اسلام مقدس دین یوله هغو ادیانو څخه دی چې هلته انصاف او عدالت ته پکښې زیاته پاملرنه سوې ده . که خپله یو شمیر پیر اسلام سیاسي سواداگر دخپلو سیاسي موخو لپاره دنورو ادیانو پیروانو ته د اسلام مقدس دین غلط معرفي نکړی هغوي به هیڅوخت د اسلام په هکله غلط نظر پیدا نکړي ، ځکه ددې دلایل نسی پیدا کولای ، که اسلام دو حشمت او ظلمت دین وای بیان وای دومره ژر هر چیر خپور سو ، اسلام د عدالت ، انصاف او هر بل انسان ته د درناوی کولو دین دی .

په اقتصادي اړیکو کې ښځه دنړۍ په زیاتو هیوادو کې دنارینه سره یو شان کار کوي مگر د سرمایه داري ټولني د اقتصادي غیر عادلانه روابطو پر اساس ښځو ته تر نارینه و کمه او یا کله کله دنارینه و د تنخوا نیمایي ورکول کيږي ، د پلگې په توگه سویدن چې یوله دموکراتیکو هیوادونه شمیرل کيږي او دولتي چارواکي دا ادعا کوي چې تر هر چا ښځو ته زیاته پاملرنه سته خو بیا هم د ښو تنخوا تر ناینه لږ ده او دلته هم هره ورځ د ښځو سره زور زیاتي کيږي . د ډاډول چلند او ظلم مثالونه په اسیا ، افریقا ، لاتین امریکا ، شرقی او غربی اروپا او د امریکا په متحده ایالاتو کې بی شماره دي .

اساسي خبر دا ده چې په نړۍ کې ښځې همدا اوس هم تر هر چا زیات د ښځو سره د ژوند په ټولو اړخونو کې ښي زور زیاتي کيږي ، ښځې نه یوازي دا چې تر اقتصادي استثمار لاندې دي ، متاسفانه په زیاتو هیوادو کې دنارینه د ښځو د وخت تېرېدنې د یوې وسیلې په توگه په بازارونو کې پلورلو ته وړاندې کيږي . متاسفانه د ښځو زیات شمیر د ژوند داسي اقتصادي شرایط لري چې مجبورې دي ځانونه او خپل عزت د جنسي پېرېدلو په بازارونو کې خرڅلاو ته وړاندې کړي . زما په نظر تر اوسه لا د بشریت نارینه اړخ پدې ندي توانیدلی . او یا نه غواړي دې حق ته غاړه کښېږدي چې ښځه له دغو بدمرغيو او بې عزتیو څخه وژغورل شي . د یادولو وړ ده چې په سویدن کې داسي ځای چې هلته نارینه د پیسو په مقابل کې د جنسي غریبي دفع لپاره د ښځو نه استفاده وکړي تر اوسه لا د نیکه مرغه نسته او دا عمل غیر قانوني دی ، مگر په پرمختللي امریکا ، اروپایي نړۍ جاپان ، یو شمیر اسیایي هیوادو او استرالیا کې ډیري پیغلي او ښځې د اقتصادي ستونزو او مجبوریتونو په خاطر دې ته اړي سوې دي چې ځانونه وپلوري . البته دې ټکي ته هم باید پاملرنه وسې چې دا کار د دموکراسۍ سره هیڅ تړاو نلري ، بلکه دا په اجتماعی نظام کې د اقتصادي نا انډولۍ او د تولیداتو د غیر عادلانه ویش پایله ده چې یو شمیر انسانان دخپل ژوند د بقا لپاره له خپل عزت نه تیريږي . په شاته پاته هیوادو کې له ښځو نه د ناروا استفادې نوری ښي هم شته ، او په بنورو ډولونو د هغوي پر عفت او شرافت تیر کيږي . یو څه ددویلو وړ دی هغه دا چې ددغو ټولو بې شمیره ناروا ظلمونو او تیريو په مقابل کې ټول او یا غوڅ اکثریت چوپ او د حوادثو نندار چیان دی .

د ښځو سره د همدې ناوړه چلند پایلې دي چې دنړیوال روغتیا یي سازمان د احصایي له مخي هر کال په جهان کې تر ((۴۰۰۰۰)) زرو زیاتي ښځې خپل خوږ ژوند لاسه ورکوي ، په سوډان ، سومالیا او څو نورو ځایو کې پېغلی په زور سوتېږي ، او یا په هر ثانیه کې یوه ښځه په ډول د ډولونو په کورنۍ یا ټولنه کې له زور زیاتي سره مخامخ ده .

دلاییني امریکا په بعضو هیوادو کې امیدواري ښځې ته کار نه ورکوي او کار ته د استخدامولو په وخت کې ښځه باید ځانگړې معاینه تر سره کړي تر څو معلومه شي چې امیدواره نده ، امیدواري ښځې ته چې دلورې مري څوک کار نه ورکوي . همدلته دیاد ولورې بولم په اروپا کې چې شپه او ورځ د ښځو او ماشوم د حق د دفاع ناري سوري وهل کيږي د فابریکو او نورو اقتصادي مؤسسو خاوندان هم ډیرکو ښښ کوي په یوه اوبله بهانه هغه ښځو ته چې امیدواره وي او یا کوچنی ماشومان ولري دکارور کولو څخه ډډه وکړي ، حتا په دولتي ادارو کې هم دکارگرو او کارمندانو د استخدام په لمرنیو پوښتنو کې د ماشوم د درلودلو سوال حتمي دی .

د همدې اقتصادي ستونزو له امله دنړۍ په زیات شمیر هیوادو کې ښځې ، ځواني پیغلي ځان خرڅوني ته مجبورېږي ، په نړۍ کې د فحشاو ډیر والی د ښځو د عیاشۍ بیلگه نه بلکې ددوي د ژوند د ناوړو اقتصادي شرایطو ، د ټولنیزو ظالمانه او غیر عادلانه اړیکو او مناسباتو او د ژوند نیواړتیاو د ترلاسه کولو مجبوریتونو روښانه بیلگه ده . هر کال د اسیایي هیوادو ، پخواني شوروي جمهوریتونو ، روسی ، بلغاریا ، رومانی ، البانیا ، ترکیې ، چک ، سلواک ، چین ، کمودیا ، ایران ، ویتنام تایوان او نورو د هیوادونو تر دوو میلیونو زیاتي انجونې له ۱۱۲ کلنۍ تر ۲۷ کلنو پوري د اروپا ، امریکا ، تایلند ، هنگکانگ ، جاپان ، هند او عربي هیوادو د جنسي گټي اخیستنې بازارو (فاحیسه خانو) ته وړاندې کيږي ، هر کال په امریکا کې په سلهاو زره انجونې د جنسي تجاوزاتو تیري قربانیانې وي ، داکار په اروپا کې هم رواج لري ، همدا علت دی چې په نړۍ کې د ایډز ناروغۍ پراختیا موندلې ده ، له بده مرغه په نړۍ کې داسي هیواد نه پیدا کيږي چې هلته دي ددغه مرگونې مرض په پېڅر بېلگې نه وي ، دکورنیو جگړو او مهاجر تونوله امله په افغانستان کې چې هیچا فکر نه کاوه د ایډز په مرض اخته تر (۲۵۰) زیات کسان ثبت او راجستر شوي دي ، زمور لپاره دا ځکه لویه غمیزه ده چې د عقیدې او افغانی دود له مخي پدې مرض اخته کسان نه غواړي ډاکتر ته ورشي اوبله لا دا چې مور خو متاسفانه

شفاخانه او ډاکټر هم نلرو، مریض به چا ته مراجعه وکړي؟ او زموږ دا نالوستی ولس به ددې غم لږې ناروغی دمبتلا کېدو په علایمو څنگه پوه شي؟

دهمدي اقتصادي ستونزو پایله ده چې د بیوزلو غریبو او ترجنسي تیریولاندي بنځو په منځ کې هره ورځ د ایدز ناروغی مخ پر زیاتیدو ده. همدا اوس د جنوبي افریقا په سلو کې ((۳۵)) په سوډان، سومالیا او نورو افریقایي هیوادو کې سره لدې چې په ځینو کې یې بیچاره بنځي په زور سونتوی خو بیا هم ددې وژو نکی ناروغی کچه ډیره لوړه ده، په کنیا کې تر دوه نیم میلیونه زیاتي بنځي او ماشومان پدې مرض اخته دي. دنړۍ په یو شمیر هیوادو کې کورنیو جگړو دا امکانات زیات کړي چې دوسله والو کسانو لخوا پر بنځو په انفرادي او ډله ایزه توگه تیری، وشي په سیرالیون، چچنیا، کانگو، پخوانۍ یوگوسلاویا، رواندا، کامپوچیا، عراق، سومالیا و نورو هیوادو کې د جگړو په جریان کې په زرهاو بنځي بې پته شوي او پر هغوي جنسي تیری شوی دی، زموږ هیواد هم له دې بلانه په امان کې ندی پاته.

په نړۍ کې بنځو او میندو د ژوند د اقتصادي ناوړه شرایطو پر بنیاد چې یوې مور ته دا و میدواری په وخت کې حد اقل لازم خواره نه رسېږي هر کال تر ۳، ۳ میلیونه زیات ماشومان مړه دنیا ته راځي، همدا شان تر اوسه هر کال ((۴)) میلیونه ماشومان د ۲۸ ورځو ژوند کولو نه وروسته او تر ((۲،۲)) میلیونه زیات تر پنځو کلونو وروسته ژوند دلاسه ورکوي. هر کال د ماشوم د ولادت په وخت کې بنځي تر ((۵۲۹۰۰۰)) زیاتي میندې خپل خوږ ژوند دلاسه ورکوي.

زموږ په هیواد کې د بنځو سره چال چلند بیا دیو شمیر زیاتو نورو هیوادو د بنځو د ژوند په پرتله نور هم زړه خوږه وونکی دی، ځکه دلته دود، دستور او عنعنات تر بل هر هیواد زیات مسلط دي، کله کله له مذهبي عقایدو څخه هم ناوړگټه اخیستل کیږي. له بدمرغه په افغانستان کې د شرق او غرب تر منځ جگړه چې د امریکا لخوا د شوروي په مقابل کې د مذهب تر شعار لاندې پر مخ بیول کېده، امریکا په پاکستان او دنړۍ په یو شمیر هیوادو کې د افراطی مذهبي اړخ د پراختیا نه استفاده کول، دې موخې ته د رسېدو لپاره ئې مذهبي ډلي او گوندونه په افغانستان، پاکستان او ایران کې روزل، چې دادی اوس ځان نسی ځیني خلاصولاي.

دغه سیاست په نړي، سیمه او په ځانگړې توگه زموږ په هیواد کې منفي اغېزې پرېښودلې. زموږ یو شمیر هیوادوال له اسلام نه د پوره خبرتیا په نه لرلو سره خپل هر ډل ناوړه کړو ته اسلامي رنگ ورکوي او د اسلام په نامه ځانته نجات ورکوي، سره لدې چې په حقیقت کې داسې نده. زموږ ټولنه یو سنتي ټولنه ده، زه د بنځو په اړوند زموږ د ټولني د یو شمیر عنعنو او دود سره موافق یم او دهغو پلوي کوم، مگر هغه مثل دی، وایې: ((هر چه از حد گذرد رسوا شود))، دا به و منو چې زموږ ټولنه د بنځو د مسلې او هغوي ته د حق ورکولو په اړوند ځانگړي مذهبي، تاریخي، سنتي او عنعنوي ارزښتونه لري چې دا ارزښتونه زموږ د ژوندانه یوه برخه گرځیدلې ده، مگر په پښتو کې یو مثل دی وایې ((که شپه تیاره ده خو مړې په شمار دي))، هیڅوک زموږ په ټولنه کې ددې غوښتونکی ندی چې هر څه دی تر پښو لاندې شي، کولتور او عنعنات دې هیر شي او نه هم افغاني بنځي دا غواړي، ولې همدا اوس د بنځو د حقوقو او آزادۍ د مسلې سره بر خور د کاملاً له انصاف نه لیري دی، په سلهاو داسې بېلگې شته چې د عنعنو او مذهب له نامه څخه په ناوړه استفاده سره په ډیره افراطي بڼه د بنځي حق تر پښو لاندې شوی دی، کله کله زموږ په ټولنه کې ځیني واکداران، د پیسو څښتنان او بنسټپال له دود او دستور نه داسې شی جوړ کړي چې پلې کول یې د وجدان له مخې غیر عادلانه او غیر عاقلانه برېښي د بېلگې په توگه د ((نهه) کلني انجلی او یا ځوانه پیغله یوه ((۸۰)) کلن سړي ته په نکاح کول نو کوم انصاف دی؟ ولي یوازې داسې ذهنیت موجود دی چې بنځه اخلاقي ضعف لري؟ که متوجه شو همدا نارینه دی چې بنځه غولوي او یادهغې له اقتصادي مجبوریتو څخه ناوړه استفاده کوي او هغه زنا ته هڅوی. مگر بیا د بنځي جزا سنگسار او نارینه په یو څو دور و هل کیږي. ولي بنځه حق ونلري چې له بنو ونځی نه بیا تر عالی تحصیلاتو تحصیل وکړي؟ ولي بنځه دا حق ونلري چې د سترې محکمي ریسه، څارنواله، افسره، وزیره، صدراعظمه او بالاخره ولسمشره شي؟ همدا اوس که زموږ په هیواد کې که د بنځو رول ته بیطرفانه څیر شو دا به را ته جوته شي چې افغانې غیرتمنو بنځو د نارینه و سره د هیواد د آزادۍ د ترلاسه کولو نیولې، په اقتصادي، سیاسي او اجتماعي ارزښتونو او خدمت کې تر نارینه و شاته ندې پاته شوي.

د کوم انصاف او عدالت له مخې د منلو وړ ده چې بنځه یا پیغله په بدۍ کې ورکړه شي؟ ددغې بنځي څه گناه ده، جنایت او قتل نارینه کړي اما بنځه یې جزا ویني؟ دا کوم عدالت او انصاف دی؟؟ د بنځو سره دا ډول چلند د اسلام د مقدس دین، بشري عاطفي، انسانیت او بشر د حقوقو د اعلامې خلاف کار دی. دا چې همدا اوس زموږ په هیواد کې تر ((۷۰۰)) زیاتو خویندو او میندو د مختلفو لاملو له مخې په ځان سوځونه لاس پوري کړي دا د بنه بر خور د او انسانی چلند بېلگه نسو بللای.

له بده مرغه د طالبانو د حاکمیت تر ړنگیدو وروسته یو ځل بیا د بناغلی کرزي د حاکمیت تر نامه لاندې هغه چا ته واک ورسید چې د وطن په خرابیدو تر هر چا بڼه پوهیږي. ددې لپاره چې زموږ د هیواد د پوره نیمايي وگړو یعنی بنځو ته د ټولني په اقتصادي، سیاسي، اجتماعي او فرهنگي چارو کې د فعال حضور او ونډې اخیستنې پوره امکانات برابر شوي وي لازمه بریښي په او سنیو قوانینو کې دا سي تغیرات او تعدیلات راوستل شي کوم چې دهغو په اساس د بنځو حقوق په قانوني بڼه د اجتماعي ژوند په ټولو اړخونو کې خوندي وساتل شي، تر څو د همدغو قوانینو له مخې د بنځو پر طبعي حقوقو له تیری او تجاوز څخه دا سړې وژونکې او د بشر د حقو

قواو دموکراسی حرفوي مخالفین لاس پر سر او هره ورځ دځینو چارواکو دفتواگانو او منځنیو پیږود ناوړه رواجونو له منگولو نه خلاصی شي. په یو هیواد کې چې قانون وي دفتواگانو کومه اړتیا نشته.

همدا اوس افغاني ښځې ((۹۵)) په سلو کې نالوستی دي، لازمه داده چې په هیواد کې دښځو د نهضت د پرمختیا لپاره بیله کوم دارنه غښتلی او کوټلی گامونه او چت شي، زموږ د هیواد ښځې د نړیوالو بشري سازمانو، یونیسیف، یونسکو او ملگرو ملتو وځانگړو پاملرنو او قانوني حمایتو ته د بل هر هیواد تر ښځو زیاته اړتیا لري.

په اساسي، مدنی او جزاقانون کې د بنیادي تغیراتو په راوستو سره باید د ښځو خرڅول، د کوچنیو انجونو په نکاح کول، ښځه په میراثي ډول بې دهغي له خوښي نه تر لاسه کول، په بدو کې د ښځې او انجلۍ ورکول، پر ښځو فردي او یا ډله ایز جنسي تیری، د ښځو جسمي، رواني ازار، سنگسار، تیرباران، اعدام او په دورو وهل، د بدن یو غړی پرېکول، په زور او جبر ښځه دنارینه سره په گډ ژوند مجبورول او داسې نوري کرني چې په هغو کېښې انساني کرامت تر پښو لاندې کیږي منع اعلان شي. ښځو ته د هیواد په ټولو دولتي او غیر دولتي ادارو او مؤسسو کې دنارینه و سره د گډ کار حق، په مرکز او ولایاتو کې د مور او ماشوم د حمایت په منظور ځانگړي ادارې او په ټول افغانستان کې د امکان تر سر حده وړ کتونونه او ماشومانو ته د شیدو ورکولو خوښي جوړې سي. په وزگار وخت کې د ښځو په منځ کې د نالوستوب پر خلاف د مبارزي په خاطر د لیک لوست د زده کړي کورسونو، سپورت، لاسي کارنو او داسې نور مختلفو فرهنگي انجمنو او ټولنو جوړول به د ښځو د نهضت د پرمختیا او هغوي ته د هیواد په دولتي او سیاسي چارو کې د پراخ گډون لپاره لاره نوره هم هواره کړی.

درسمي رپوټونو له مخې همدا اوس زموږ په هیواد کې هره ورځ د ((۲۰۰)) په شاوخوا کې ماشومان او ((۵۰)) په سلو کې میندي د ماشوم د زېږېدو په وخت کې ژوند د لاسه ورکوي. د یونیسیف دا اعلامیې په اساس ((۹۰)) په سلو کې د ماشوم زېږول دروغتیایي اصولو خلاف سرته رسیږي، په همدې دلیل په هرو سل زرو ماشومانو کې چې دنیا ته راځي ((۱۹۰۰)) ماشومان ضایع کیږي. داقتصادي او روغتیایي ناوړه شرایطو په اساس د وینې په سرو کړویاتو کې داوسپني د نشته والي او وینې د لږوالي له امله ((۷۰)) په سلو کېښې امیدوارې ښځې د د تېر کلوز په ناروغۍ اخته کیږي. په افغانستان کې د میندو مرگ او میر په ډیر بد حالت کې قرار لري، په هرو ((۳۰)) دقیقو کې د ولادت په وخت کې یوه مور ژوند د لاسه ورکوي. د افغانستان دروغتیا وزیر په وینا هره ورځ له ((۵۰)) نه تر ((۷۰)) ښځې او تر ((۷۰)) زیات ماشومان چې عمر یې تر پنځو کلو کم دی د مختلفو ناروغیو د هغي جملې نه د تېر کلوز او ملاریا په ناروغۍ اخته کیدو سره ژوند د لاسه ورکوي.

روغتیایي نړیوال سازمان په نړې کې د ښځو په مقابل کې د زور زیاتي او تاوتریخوالي په هکله لیکي: په هره ثانیه کې یوه ښځه دنارینه لخوا تهدید یږي، چې پدې اساس په یو ساعت کې ((۳۲۰۰)) ښځې په ((۲۴)) ساعتو کې ((۲۸۴۰۰)) ښځې په یوه میاشت کې ((۲۵۹۲۰۰)) او په یوه کال کې ((۹۴۲۰۸۰۰۰)) ښځې دنارینه و تر قهر او ظلمونو لاندې ژوند کوي. افغانه ښځه پدغه احصایه کېښې غوښتنې لري. داچې څومره میندي د ځان او خپل ماشوم لپاره خواړه، کالي او درمل نلري، داچې څومره ښځې هره ورځ په مختلفو بهانو او دلایلو په تور و دیوالو کې په سرو او ښکو ناست دي شمیر ئي هیچاته ندی معلوم، داچې هره ورځ د هغي مېړه (دوهمه، یادریمه مادینه) په کور ورته باسي، او یا په عربي هیوادو کې شیخان شپې له خپلو معشوقو سره یږه په شمیر پوهېدو یې د سالم وجدان خاوند انسان لیونی کیږي.

همدا اوس چې دنړې ۳۷ هیوادونه د افغان ولس په غمیزه کې رانښکیلی پاته دي او په افغانستان کې د سیاسي حضور په څنگ کېښې پوځی ځواکونه لري، هغوي تل دا وایي چې دوي به په افغانستان کې د ښځو له حقه حقوقو نه دفاع او ملاتړ کوي، خو اوس د ښځو سره دواکدارو دمیل او خوښی پر اساس چال چلند په هیواد کې قانوني بڼه اختیار کړې ده، ښځه په افغاني ټولنه کې له هرڅه نه محروم انسان شمیرل کیږي، د همدې ظالمانه او غیر عادلانه کړنو، جنسي تیريو او اقتصادي ستونځو قرباني ده.

د ښځو دنړیوال پیوستون جشن سړکال هم پداسې شرایطو کې لمانځل کیږي چې لاتراوسه د ښځو په مقابل کېښې تبعیض او ددوي د حقوقو خلاف قوانین دنړی په زیات شمیر هیوادو کېښې پلي کیږي، د ښځو انساني کرامت او ټولنیز حقوقو ته هیڅ ډول پاملرنه نه کیږي. زموږ غیرتی ښځې له یوې خوا د ټولنیزو بې عدالتیو او اقتصادي ښکېلاک سره په مقامت کې لاس او پښې وهی او د بلې خوا یې د طالبانو پر خلاف جگړې د پېر د غونډاري او طالبانو غیر اسلامي ځان وژنې هره ورځ د کور پر غولی د غم لمځۍ غوي.

ویار په هغو پاک لمنو افغانو ښځو او پیغلو چې د خپل ژوند په قیمت یې د خپل رواج د تر لاسه کولو لپاره د ټولو اقتصادي او اجتماعي ستونزو سره په مبارزه کې تر خپل خواړه ژوند تیري سوی دي. ۲۰۰۸ د مارچ ۲مه